

ת"פ 15816/07/12 - מדינת ישראל נגד מ ט, נ ט

בית המשפט המחוזי בחיפה

27 במרץ 2014

ת"פ 15816-07-12 מדינת ישראל נ' ט ואח'

בפני בעניין: כב' השופטת חני הורוביץ
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. מ ט

2. נ ט

הנאשמים

גזר דין

1. בתום שמיעת ראיות התביעה, הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו תוקן כתב האישום, הנאשמים חזרו בהם מהכפירה והודו בעובדותיו. בהתאמה הורשע נאשם 1 בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א) + 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [החוק] ושני הנאשמים הורשעו בביצוע תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), לפי סעיף 382(א) + 379 + 29 לחוק.

הסדר הטיעון כלל הסכמה, לפיה התביעה תעתור להשית על נאשם 1 מאסר בפועל למשך שנה (מעבר לתקופת המעצר) ומאסר מותנה, ואילו ההגנה תעתור להסתפק במאסר מותנה, בתקופת המעצר ובתקופת מאסר בפועל, שתרוצה בעבודות שירות.

באשר לעונשו של נאשם 2, הצדדים הסכימו שיוטלו עליו 6 חודשים מאסר, אותם יהיה רשאי לבצע בעבודות שירות.

2. הנאשמים הנם אחים. נאשם 1 יליד 1984 ונאשם 2 צעיר הימנו ויליד 1990. אחיהם של הנאשמים נשוי למתלוננת 1. לבני הזוג מגבלות וקשיים בריאותיים, שמבחינת צנעת הפרט לא אפרטן. ויכוח ותקיפה בין הנאשמים ומשפחתם לבין הורי גיסתם (מתלוננים 2 ו-3) ואחיה (מתלונן 4), התרחש בבית הנאשמים, עת בני משפחת מתלוננת 1 הגיעו בכוונה לפנותה לבית חולים, בניגוד לעמדת בעלה ומשפחתו, שטענו כי היא כבר נבדקה על ידי רופא באותו יום.

במהלך הויכוח תקפו הנאשמים את מתלונן 4 בראשו ובחלקי גוף שונים. הם גרמו לו חתך בראש עם דימום וחבלות בגפיים. הוא אושפז בבית חולים למשך 3 ימים. נאשם 1 גרם לו באמצעות שרשרת, שבר בידו השמאלית, שהצריך גיבוס.

הנאשמים תקפו גם את מתלוננים 2 ו-3. למתלונן 2 גרמו חבלות של ממש ואילו את מתלוננת 4 דחפו במדרגות ונגרמו לה חבלות ממשיות.

3. לאחר שהחל הליך ההוכחות, התברר כי המתלוננים סלחו לנאשמים וחיי בני הזוג והמשפחה המורחבת, שבו לתיקונם. חלק מהמתלוננים פנו לביהמ"ש והסבירו כי אינם מעוניינים להעיד, כי יש סולחה.

התגלו קשיים ממשיים בראיות התביעה - קשיים שנבעו הן מסתירות בעדויות עדיה (גם בשלב מסירת הודעותיהם במשטרה) והן משהוגשו ע"י ב"כ המאשימה, בהסכמה וללא חקירה נגדית, אמרות עדים במשטרה - שהיה בהן כדי לסתור או לפחות לעורר ספק בגרסת עדי התביעה, כמו כן נוכח הסולחה והרצון שלא לפגוע במרקם היחסים התקין במשפחה המורחבת - הסכימו הצדדים להסדר הטיעון.

(קדם להסדר הטיעון האחרון, הסדר טיעון אחר לפיו הודו הנאשמים, הוזמן תסקיר שירות מבחן ובסופו של דבר התרתי לנאשמים, מהנימוקים המפורטים בהחלטה, לחזור בהם מההודאה. בעקבות זאת התארך ההליך ואף התמשכה תקופת המעצר ומעצר הבית של הנאשמים).

4. ב"כ הנאשמים לא ביקשה לעדכן את התסקירים, בהיעדר חובה בדיון.

מהתסקיר מיום 2.1.13, עלה ששירות המבחן התרשם כי השהות הממושכת של נאשם 1 במעצר הובילה אותו לערוך בחינה משמעותית ובוגרת יותר על אודות התנהגותו והשלכותיה. בנוסף נראה שכיום הוא מסוגל לגלות אמפתיה כלפי הקרוב. עם זאת, הועלה חשש לסיכון להישנות עבירת אלימות.

שירות המבחן המליץ אז על הליך טיפולי בכלא ולחלופין, על מאסר בעבודות שירות בצירוף צו מבחן.

מהתסקיר על אודות נאשם 2, עלה שמדובר בצעיר בן 22, רווק, הבן הצעיר במשפחה ומתגורר בבית הוריו.

נאשם 2 סיים 11 שנ"ל במסגרות חינוך רגילות ושירת שירות חלקי בצה"ל.

שירות המבחן המליץ על ענישה שתציב לו גבולות ברורים.

אציין כי התסקירים ציינו שהנאשמים לא לוקחים אחריות מלאה על מעשיהם, אלא שכתב האישום שהיה בפני שירות המבחן, חמור בהרבה מזה העומד כעת על המדוכה.

5. ב"כ המאשימה חזר ואישר כי בבסיס הסדר הטיעון, קשיים ראייתיים וביקש לכבד את ההסדר בעניינו של נאשם 2, ואילו על נאשם 1 להטיל מאסר בפועל ברף הגבוה שבהסדר.

6. ב"כ הנאשמים ציינה שנאשם 1 שהה תקופה של כשנה במעצר ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא (למעט חלון לצורך עבודה) באילת. הנאשם ואשתו שוהים כשנה באילת, רחוקים מבני משפחותיהם.

השהות שם הצריכה הוצאות ודמי שכירות והיוותה נטל כלכלי. היא ציינה כי גם משפחת המתלוננים תרמה וסייעה להם לשאת בהוצאות. בני משפחת המתלוננים אף מגיעים לאילת כדי לבקרו.

הנאשם פתח דף חדש בחייו. הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד ומתפקד בתא המשפחתי. לאחר טיפולים ממושכים אשתו נמצאת בתחילת הריון ושליחת הנאשם מחדש למאסר, תיפגע בשיקומו ובמשפחה כולה. מדובר בסולחה כנה ואמיתית. הנאשם כבר נענש באופן ממשי, עת שהה תקופה של כשנה במעצר ותקופה ארוכה נוספת במעצר בית מרוחק.

היא ציינה שנאשם 2 בעל עבר נקי, מנהל אורח חיים נורמטיבי וביקשה לכבד את הסדר הטיעון.

7. עבירות אלימות, הן בתוך המשפחה והן מחוצה לה, מצדיקות בדרך כלל ענישה מחמירה.

אלא שבנסיבות שתוארו, יש הצדקה לכבד את הסדר הטיעון בעניינו של נאשם 2. נאשם זה שהה במעצר מיום 2.7.12 עד ליום 26.11.12 ולאחר מכן, במעצר בית. גם תקופה זו נלקחה בחשבון בגזירת דינו.

כמו כן בנסיבות האירוע, הסולחה, החרטה הכנה, הסדר הטיעון וכיוון שנאשם 1 כבר ריצה תקופת מעצר בין כותלי הכלא של כשנה ולאחר מכן מ- 6.8.13 ועד היום, שהה במעצר בית מרוחק ונוכח אינטרס השיקום, לא יהיה זה נכון להחזירו למאסר בין כותלי הכלא.

8. לפיכך הנני גוזרת על הנאשמים עונש כדלקמן:

נאשם 1 - מאסר למשך 21 חודשים. מתוכם 6 חודשים מאסר בפועל. הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה. היתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע. 4 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.

נאשם 2 - מאסר למשך 18 חודשים. מתוכם 6 חודשים מאסר בפועל. הנאשם ירצה את המאסר בעבודות שירות בהתאם לחו"ד הממונה. היתרה על תנאי, לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג פשע. 3 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור בתוך 3 שנים עבירת אלימות מסוג עוון.

על נאשם 1 להתייצב ב- 7.5.14, בשעה 10:00 בשב"ס/מפקדת מחוז דרום/יחידת עבודות שירות מפקדת מחוז דרום, יח' עבודות שירות ת.ד. 741, באר-שבע 84000.

אוטובוסים להגעה: ליד כלא באר-שבע, אוטובוס אגד מתחנה מרכזית באר-שבע קו מס' 46.

על נאשם 2 להתייצב ב- 29.5.14, בשעה 08:00 במשרדי הממונה על עבודות שירות בשב"ס/ מפקדת מחוז צפון/יחידת עבודות שירות מפקדת מחוז צפון במתחם תחנת משטרת טבריה, דרך הציונות 14, טבריה.

אוטובוסים להגעה: בתוך תחנת משטרת טבריה, רוב הקווים הפנימיים מגיעים למקום.

הנאשמים הסכימו לבצע עבודות שירות בהתאם להמלצת הממונה והוסברו להם תוצאות הפרת ההוראות.

זכות ערעור בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ה אדר ב תשע"ד, 2727 מרץ 2014, במעמד ב"כ המאשימה הנאשמים וסנגורם.

ח. הורוביץ, שופטת